

Nie Xiaoqian

PU Songling

Nie Xiaoqian

per PU Songling

Traduction in interlingua: Hu Shenghao

Photo del copertura: Tung Lam, Pixabay.com

Composition: Thomas Breinstrup

Publicate: octobre 2022

© 2022 Hu Shenghao e Union Mundial pro Interlingua

Tote derechos reservate. Iste texto es facite disponibile pro uso non-commercial solmente. Tote formas de re-vendita o re-distribution electronic o imprimate es prohibite sin permission in scripto. Nulle parte de iste publication pote assi esser reproducite, copiate, conservate in un systema de cercar o transmittite in ulle forma o per ulle methodo: graphic, electronic, mechanic, photographic, registrate sur disco o cassetta, transferite a bases de datos o in altere maniera sin permission in scripto. Es permittite citar in recensioni con indication del fonte.

Bibliotheca electronic **in interlingua**

www.interlingua.com

Le Bibliotheca electronic in interlingua es un collection de e-libros, redigite e publicate per le Union Mundial pro Interlingua (UMI), www.interlingua.com

Super le autor

PU Songling (1640-1715) esseva un scriptor chinese, qui ganiava su fama pro su collection de novellas titulate Liao-zhai Zhiyi (novellas estranie scribite in le studio de enoio).

PU nasceva in un familia del mercante. Al etate de 19 annos, ille succedeva in le examine imperial e esseva accorde le titulo primari Xiucan. Postea ille faceva fiasco in le examine e mancava de ganiar un titulo superior. Durante le major parte de su vita, ille laborava como preceptor e habeva un vita multo povre.

A partir de 20 annos, PU accumulava materiales a scriber. Como on dice, ille establiva sovente un stand de the apud le cammino, peteva que le passantes bibeva le the, e postea demandava que illes le contava un conto estranie.

Le novellas que ille scribeva super le base de iste contos se concentra al phantasmas e al vulpes, le quales es mesmo plus sympathetic e plus cordial que le esseres human. Su intention es criticar le degradation del moralitate in le societate e laudar le character nobile.

Nie Xiaoqian

NING Caichen, de origine del provincia de Zhejiang, esseva de natura generose e candide. Ille se comportava moralmente e diceva frequentemente al alteres: “Io nunquam ha tenite un relation intime con un altere femina.” Un vice ille viaggiava a Jinhua, un prefectura de Zhejiang, e vadeva a un templo que se situava in le peripheria del nord. Ille deponeva su bagage e reposava. Le salas e le pagodas esseva splendide, dum le plantas salvage esseva plus alte que le homines como si necuno habeva habitate hic desde longe tempore. Le portas del cameras occidental e oriental del monachos esseva claudite ma non serrate, e il habeva solmente un camera parve del sud cuje serratura semblava nove. In le angulo oriental del sala cresceva bambus grosse, e sub le scala se incontrava un piscina grande in le qual floreva lotos salvage. A NING placeva multo le ambiente quiete. Considerante que proque allora le examiner imperial surveliava le examines in Jinhua, le costo de location in le urbe esseva multo alte, NING voleva habitar hic e, se promenante, attendeva que le monachos retornava.

4

Al poner del sol, un erudito veniva al templo e aperiva le camera parve del sud. NING se approximava e le salutava, dicente que ille voleva habitar hic temporarimente.

Le erudito diceva: “Il ha necun custode hic. Anque io es un locatario temporari. Proque tu pote tolerar le isolation e le salvageria, io habera le fortuna de fruer de tu instruction

in le matino e le vespere.”

Multo gaudiose, NING expandeva palea pro un lecto, establiva un planca pro un scriptorio e decideva habitar hic durante longe tempore. Ille nocte, le luna esseva alte e le celo de vespere tanto brillante e clar como le aqua. Le duo homines se sedeva sur le veranda extra le sala e se presentava le un al altere.

“Mi nomine de familia es YAN, e io me appella Chixia,” diceva le erudito.

NING supponeva que ille esseva un de illes qui participava in le examine, ma su accento non resimilava lo de Zhejiang. Al inquesta, ille diceva: “Io veni de Shaanxi.” Le homine parlava de maniera simple e franc. Quando il restava nihil a dicer, ille cruciava su manos como un signo de respecto e diceva bon nocte. Postea ille retornava a su camera pro dormir.

Proque illo esseva un loco totalmente nove pro ille, NING Caichen jaceva eveliate durante longe tempore. Subito, ille audiva alicunos susurrar in le nord del casa: alicuno semblava habitar ibi. Ille se levava, quattava furtivamente sub le fenestra lapidee sur le muro del nord e spiava. Extra le muro basse esseva un corte parve, ubi duo feminas confabulava in le luce del luna. Le un esseva un femina al etate de quaranta annos, e le altere esseva un vetule femina vestite in un camisa discolorate rubie. Con un pectine argenteo fixate in su capillos, illa inclinava su dorso e appareva multo vetule.

Le femina plus juvene demandava: “Proque ancora non arriva Xiaoqian?”

Le femina vetule respondeva: “Illa veniva tosto.”

Le altere diceva: “Esque illa es dissatisfacite con vos?”

Le responsa esseva: “Io non ha audite su planctos. Ma io pote remarcar que illa appare infelice.”

Le femina commentava: “Il non es facile tractar ille puera.” Illa non habeva finite su parolas quando un puera de dece-septe o dece-octo annos las approachava. Le puera appareva belle.

Le femina vetule rideva e diceva: “Nos debe non parlar de un altere detra su dorso. Nos parlava de te, e ecce tu veni silentemente. Fortunatemente nos non parlava de alco mal de te.” Illa adjungeva: “Puera parve, tu es vermente un belle femina qui sembla venir ex un pictura. Si io esseva un homine, io esserea certo attrahite per te.”

Le puera diceva: “Ava, si tu non me lauda, qui lo facera?” Postea illa susurrava al altere femina alco que ille non poteva audir. NING pensava que illas debeva esser membros del familia del vicino, dunque ille cessava de ascoltar e retornava al lecto. Post longe tempore, il deveniva totalmente quiete foras.

Ille esseva super le puncto de addormir se quando ille sentiva que alicuno entrava in le camera. Ille se levava rapidamente e observava le persona. Il esseva le puera del corte del nord. Surprendite, ille demandava proque illa habeva venite. Le puera surrideva e diceva: “Io non pote

addormir me iste nocte plen del luce del luna e vole passar le tempore con te.”

NING diceva seriemente: “Tu debe proteger te del rumores, e io detesta le diffamation. On debe comportar se immoralmente un vice pro perder su integritate e facer degradar le moralitate.”

Le puera diceva: “Necuno sape in iste hora del nocte.”

NING la reprimendava. Le puera hesitava como si illa voleva dicer alco altere, ma NING critava a illa: “Sorti, o io vocara le erudito in le camera del sud.” Le puera esseva terrificate e se retirava, ma illa reveniva e poneva un lingoto de auro sur le coperilecto. NING lo prendeva e lo jectava sur le scala exterior, dicente: “Isto es un cosa obtenite dishonestemente. Illo contaminara mi bagage!” Le puera haveva vergonia e prendeva le lingoto, murmurante a se ipse: “Iste homine debe haber un corde de petra!”

Tosto le sequente matino, un erudito del contato de Lanxi arrivava con su camerero e habitava in le camera oriental, attendente que le examine comencia. Le mesme nocte, ille subito moriva. Sur le planta de su pede on remarcava un foramine parve como si facite per un subula. Un fluxu magre de sanguine efflueva ex illo. Necuno poteva explicar lo. Le sequente nocte, anque le camerero moriva e monstrava le mesme symptomatas. Quando YAN retornava ille vespere, NING Caichen le demandava si ille poteva explicar le occurrentias estranie. YAN credeva que illos esseva facite per phantasmas e demones. NING, pro su character forte e

honeste, non prestava attention a iste explication.

Al medienocite, le puera del corte del nord veniva de novo e diceva a NING Caichen: “Io ha incontrate multe homines, ma io nunquam ha vidite alicuno qui es tanto honeste como tu. Tu es vermente un sancto, dunque io non osa deluder te. Mi nomine es NIE Xiaoqian. Io moriva al etate de dece-octo annos e esseva interrata apud le templo. Io ha constantemente essite menaciate per duo demones qui me fortia a facer omne species de cosas ignobile. Quando io porta un facie surridente e seduce homines, illo es vermente contra mi voluntate. Ora que il ha necuno altere in le templo, io time que illas inviara un spirito malevole pro nocer a te.”

NING habeva timor e la demandava lo que ille debeva facer. Xiaoqian diceva: “Si tu remane con le erudito YAN, tu essera secur.”

“Proque non ha tu tentate seducer le?” demandava NING.

Illa respondeva: “Ille es un homine estranie. Io non osa approchar le.”

NING demandava: “Como tenta tu seducer e nocer al homines?”

Xiaoqian diceva: “Quicunque flirta con me, io punge le planta de su pedes con un subula sin su cognoscimento, e quando ille cade in un coma, io suge su sanguine a fin que le demones lo bibe. A vices io attrahe le homines con aura. De facto, illo non es le aura sed le osso de un demone. Qui-

cunque lo accepta, illo extrahera su corde. Feminas e aura es le duo cosas usate pro satisfacer le aviditate de homines ordinari.”

NING la regratiava e demandava quando ille deberea proteger se contra le spirito malevole. Xiaoqian respondeva: “Deman nocte.” Al separation, illa plorava e diceva: “Io ha cadite in le mar obscur e non pote vider le litore. Proque tu es de natura honeste e integre, certamente tu potera salvar me del pena. Si tu collige mi ossos e los interra in un loco secur, illo essera tanto bon como facer reviver me.”

NING la lo promitteva sin hesitation. Ille demandava ubi su loco de interramento esseva, e illa diceva: “Rememora que apud mi tumba es un poplo sur le qual le corvos ha facite un nido.” Habente dicite lo, illa flottava del vista.

Le sequente die, timente que le erudito YAN sortirea, NING le inviava su invitation tosto in le matino. Al octo o nove horas, ille habeva apprestate le alimento e le biberage. Durante que illes bibeva insimul, ille observava YAN con attention pro saper lo que esseva unic in ille. Postea ille proponeva dormir insimul durante le nocte, ma YAN lo rejectava, dicente que ille esseva de natura insociabile e prefereva viver sol. NING, malgrado su rejection, portava su drappo de lecto al camera del sud, e YAN habeva necun altere option que mover su lecto al latere e ceder le loco a NING. Ille le diceva: “Io sape que tu es integre e te respecta pro isto. Il ha qualque secretos que io non pote revelar te nunc. Io spera que tu non aperira e examinara mi cassa e pacchet-

to, alias si alco indesiderabile occorre, illo beneficiara necuno de nos.”

NING acceptava su consilio sincermente, e postea ambes iva al lecto. YAN poneva su coffro sur le tabula de fenestra e a pena ille habeva jacite quando ille roncava como le tonitro. NING, nonobstante, non poteva addormir se. Subito un umbra sembrava apparer extra le fenestra. Illo se approximava al fenestra e spiava con le oculos fulgurante. Territe, NING Caichen esseva super le puncto de eveliar YAN quando alco brillante se lanceava del tabula como un rolo de seta blanc. Illo transversava le grillia lapidee de fenestra, se lanceava a alco e se retirava in le cassa de novo, tanto rapidemente como un fulmine.

Consciente de lo que habeva occurrite, YAN se levava del lecto, dum NING fingeva dormir e observava furtivamente toto. YAN prendeva su cassa parve e lo examinava. Postea ille extraheva alco, lo levava in le luce del luna e lo scrutava per olfacer. Le cosa esseva duo uncias longe e tanto tenue que le folio de allio, e emanava un lumine brillante. Ille lo involveva in plure stratos e lo poneva retro in le cassa rupte, dicente a se ipse: “Le demone vetule osa venir hic. Nunc mi cassa es rupte.” Postea ille jaceva de novo.

Surprendite per le miraculo, NING se levava e contava a YAN tote lo que ille habeva vidite, petente un explication. YAN diceva: “Proque tu e io cognosce le un le altere multo ben, io non plus debe celar le veritate de te. Io es un homine de gladio. Sin le grillia lapidee, certamente le demone es-

serea occidite immediatamente. Malgrado isto, le demone esseva certo vulnerate.”

“Que es le cosa que tu involveva?” demandava NING.

YAN diceva: “Un gladio. Quando io lo olfaceva, illo haveva le odor de un demone.”

NING voleva reguardar lo e YAN le lo monstrava generosamente. Illo esseva un gladio parve brillante con un lumine frigde. Depost isto, NING respectava ancora plus YAN.

Al alba, NING Caichen videva un stagno de sanguine extra le fenestra. Ille vadeva ex le templo al nord. Inter le multe tumbas non vigilate, ille remarcava un poplo con un nido de corvos. Quando ille se preparava a transferer le restos de Xiaoqian, ille sparniava necun tempore in apprestar su bagage e retornar a casa. YAN apprestava un cena de expedition pro ille e le duo homines excambiava sentimenti profunde. YAN le dava un sacco coriacee rupte e le explicava: “Isto es un vaina. Conserva lo, e le demones te evadera.” NING exprimeva un desiro de apprender le scherma de ille, ma YAN respondeva: “Honeste e integre, tu pote apprender le scherma. Nonobstante, tu es destinata a devenir un homine ric de stato alte, qui es differente de un homine de gladio!” Postea NING, sub le pretexto de que su soror esseva interrata detra le templo, disinterrava le ossos de Xiaoqian, los involveva in su vestimentos e drappo de lecto, ingagiava un barca e retornava a casa.

Le studio de NING esseva situate presso le periphèria

del village. Ille construeva un tumba nove juxta illo e interrava le restos de Xiaoqian ibi. Ille poneva tributos apud le tumba e precava al morto, dicente: “Anima pietose, qui pote depender de necuno, io te ha interrata presso mi cabana a fin que tu sia cantante o plorante, nos pote audir le un le altere. Probabilmente isto te protegera de esser humiliate per le demones de novo. Ecce io te offere un cuppa de vino, quanquam illo non es dulce e fragrante. Non senti te offendite.”

Habente finite su precaria, ille esseva super le puncto de retornar a casa quando alicuno le vocava per detra: “Relenta! Attende me!” Ille se tornava e videva que le persona esseva Xiaoqian. Illa le approchava allegrement e le regratiava. “Tu honora tu promissa. Tu es loyal a un amica. Io non poterea repagar te mesmo si io moriva dece vices. Que io retorna a casa con te e monstra mi respectos a tu parentes. Io essera tu concubina o tu camerera. Io nunquam lo regrettava.”

12

NING la observava attentivamente e videva que su carnation esseva tenere e rosate como le alba. In le lumine del die, illa pareva plus attractive que jammais. Ille vadeva in su studio con illa e la faceva seder se e attender dum ille entrava pro informar su matre. Le matre de NING esseva terrificate e peteva que le filio non lo mentionava a su sposa malade pro non choccar la. Quando illes discuteva le affaire, Xiaoqian entrava con passos legier e geniculava ante le matre.

“Illa es Xiaoqian,” NING la introduceva. Le matre regardava le puera e esseva multo alarmate.

Xiaoqian diceva: “Io es toto sol, distante de mi parentes e fratres. Gratias al benevolentia del maestro juvene, io ha essite nutrite. Io decide esser su concubina e le servira tote mi vita pro repagar su benevolentia.”

Vidente que illa esseva gracile e amabile, le matre deveniva plus audace e la diceva: “Io es allegre de saper que tu vole surveliar mi filio. Nonobstante, io ha solmente un filio e ille debe continuar le linea del familia. Ergo, io non osa permittre que ille marita un sposa de spectro.”

Xiaoqian diceva: “Io ha necun mal intention. Proque vos non ha fide in me, qui veni del regno del mortos, permittre que io le riguarda como mi fratre e remane presso vos pro servir vos. Esque vos consentira?”

Movite per su sinceritate e sentiente pietate pro illa, le matre consentiva. Immediatemente, Xiaoqian voleva salutar su soror affin, ma le matre lo rejectava, sub le pretexto de su maladia. Dunque Xiaoqian entrava in le cocina e cocinava pro le matre, movente se familiarmente como si illa habeva habitate ibi durante longe tempore.

Al crepusculo, le matre, con timor, exhortava que Xiaoqian retornava a su loco de reposo e non la forniva un lecto ni un eiderdun. Consciente de lo que le matre pensava, Xiaoqian partiva. Passante le studio de NING, illa voleva entrar ma se retirava. Illa morava extra le cabana como si habente timor de alco. NING la vocava a fin que illa entra-

va, ma illa diceva: “Il ha un atmospha terrificante de gladio in tu camera, dunque io non osa apparer e accompaniar te durante le ultime dies.”

Sapente que il esseva le vaina coriacee que la terrificava, ille lo removeva e lo pendeva in un altere camera. Postea Xiaoqian entrava, se sedeva apud le candelabro e remaneva silente durante longe tempore. Finalmente, illa demandava: “Esque tu lege in le nocte? Io legeva le Surangama Sutra quando io esseva parve, ma io ha oblidate le major parte de illo. Presta me un libro. Tu pote inseniar me quando tu ha un poco de tempore libere in le nocte.”

NING consentiva e Xiaoqian esseva sedente in silentio de novo. Le nove horas habeva sonate, ma illa ancora non partiva. Quando NING exhortava que illa retornava pro reposar, illa diceva con un aer miserabile: “Un sol anima veniente de longe ha timor del tumba salvage.” NING diceva: “Il non ha un altere lecto hic sur le qual tu potera dormir. Cetero, mesmo inter un fratre e un soror, on debe evitar le rumor.”

Xiaoqian se levava con le supercilios retirate, como si super le puncto de plorar. Reluctantemente, illa levava su pede ma hesitava facer un passo. Multo lentemente, illa sortiva del camera e dispareva si tosto que illa passava sur le scala. NING esseva plen de pietate pro illa e permetterea que illa dormi sur un altere lecto si ille non timeva le disapprobation de su matre. Cata die, le prime cosa que Xiaoqian faceva esseva salutar le matre, la apportar aqua, la adjutar

lavar se e pectinar se ante de occupar se del altere cosas. Tote lo que illa faceva esseva facite con attention meticulous pro placer al matre. Al crepusculo, illa partiva del sala principal e cantava le sutras in le lumine del candela in le studio de NING. Quando illa videva que NING esseva super le puncto de vader al lecto, illa partiva tristemente.

Ante isto, le sposa de NING esseva tanto malade que illa poteva facer nihil in casa, dunque le matre esseva multo occupate e fatigate. Proque Xiaoqian la adjutava, illa se sentiva relaxate e esseva grate pro illa. Durante que le dies passava, illa la cognosceva melio e la amava como su proprie filia, oblidante que illa esseva un spectro. Al crepusculo, illa non plus rogava que illa partiva e la lassava dormir con se in su camera. In le principio, Xiaiqian mangiava nihil e prendeva un poco de pappa solmente post sex menses. Le matre e le filio la amava e evitava appellar la un spectro. Le alteres non lo sapeva.

Tosto, le sposa de NING moriva. Le matre voleva lassar su filio maritar Xiaoqian ma timeva que isto nocerea a ille. Xiaoqian sapeva un poco de lo que le matre pensava e, al prime occasion, illa la diceva: “Io ha habitate hic pro plus de un anno, dunque tu me cognosce nunc. Il esseva proque io non voleva nocer al homines innocente que io sequeva le maestro juvene. Io ha necun altere intention. Ille es tanto honeste e franc que totes le admira. Le Celo le admira. Pro dicer te le veritate, io pensava que si io le servi pro quatro o cinque annos, quando ille deveni un official, probabilemen-

te le Imperator me accordara un titulo, gratias a ille, e illo meliorara mi vita in le Inferno.”

Le matre sapeva que Xiaoqian habeva necun mal intention, ma timeva que le puera non poterea dar nascentia e continuar le linea del familia. Nonobstante, Xiaoqian diceva: “Le infantes es accordate a nos per le Celo. Le maestro juvene es un persona felice. Ille es destinate a haber tres filios digne. Isto non se cambiara solmente proque ille marita un phantasma.”

Le matre esseva totalmente convincite, e quando illa parlava de illo con su filio, anque ille esseva multo gaudiose. Illes apprestava un banchetto pro annunciar le maritage a lor amicos e parentes. Quando plure personas demandava si illes poteva vider le sposa, Xiaoqian ambulava in le sala con facilitate e confidentia, vestite in un cotta splendide. Totos in le camera esseva stupefacte. In vice de pensar que illa esseva un spectro, illes se demandava si illa non esseva un angelo del Celo. Omne feminas inter le amicos e parentes se approximava pro congratular la con donos e concurreva pro facer su cognoscentia. Proque illa esseva un pictor emimente del orchidea e del pruno, illa dava a illas omnes un pictura parve. Illas qui recipeva un pictura se sentiva honorate e lo conservava como alco preciose.

Un die, sedente con le capite inclinate apud le fenestra, Xiaoqian pareva inquiete e molestate. Subito illa demandava: “Ubi es le vaina coriacee?”

NING respondeva: “Proque tu ha timor de illo, io lo in-

volveva e lo poneva alibi.”

Xiaoqian diceva: “Io ha recipite le respiration del mortales pro longe tempore, dunque io non plus lo time. Il es melio que tu lo pende al capite del lecto.”

NING la demandava le causa, e illa diceva: “Durante tres dies, io ha sempre essite in un stato de timor. Il debe esser le demone vetule in Jinhua qui irasce proque io escapava. Ille me trovava tosto o tarde iste dies.”

Dunque NING trovava le vaina e Xiaoqian lo examinava ante de dicer: “Le deo de gladio lo usava pro portar le capites de illes que ille occideva. Reguarda como rupte illo es. Io me demanda quante homines ille occideva! Mesmo hodie, vider lo face tremar me.” Postea illa lo pende al capite del lecto. Le sequente die, illa peteva que NING lo pende al porta. Ille nocte, Xiaoqian, sedente apud le candela, prohibiva NING de dormir. Subito, un cosa cadeva al terra del celo, como un ave volante. Xiaoqian esseva tanto terrificate que illa se celava detra le cortinas. NING regardava e videva que illo esseva un spirito malevole, con oculos qui emitteva le lumine como le fulmine, un bucca grande e un lingua sanguinose. Le lumine de su oculos esseva vitiose. Con le bucca aperite e le patas extendite, ille assaltava al cabana. Nonobstante, al porta, ille se reclusava qualche passos e hesitava durante longe tempore. Gradualmente, ille approachava le vaina e extendeva un pata pro sasir lo como si ille voleva lacerar lo. Subito, con un crac ruitose, le vaina inflava usque le mesura de un corbe grande, e un phantas-

ma pulsava le parte superior de su corpore ex illo, sasiva le spirito malevole e le tirava in le sacco. Le crac finiva e le vaina reprendeva su mesura original. NING esseva mute pro le surprisa. Xiaoqian veniva de detra le cortinas e diceva gaudiosemente: “Illo es finite!” Illes regardava le vaina e il habeva nihil altere que aqua intra illo.

Qualque annos postea, NING Caichen passava le examine imperial del supreme grado e esseva accordate un titulo Jinshi dum Xiaoqian dava nascentia a un puero. Post que NING adjungeva un concubina a su familia, le duo feminas dava nascentia a duo altere filios. Le pueros cresceva e deveniva officiales con un reputation excellente.

Interlingua es un instrumento practic de communication international. Milliones comprende interlingua immediate. Le prime libro de interlingua esseva publicate in 1951, quando le International Auxiliary Language Association (IALA) post 27 annos de studios scientific e lingual publicava “Interlingua-English Dictionary”.

Le Union Mundial pro Interlingua (UMI) es un organisation international, sin scopos lucrative, pro promover e diffunder le international lingua auxiliar interlingua, publicate in 1951 per le “International Auxiliary Language Association” (IALA). Le Consilio General determina le politica general del UMI. Le Consilio Executive face le labores quotidian del UMI. Le UMI esseva fundate le 28 de julio 1955 in Tours, Francia, e esseva registrate como association no. 0911004931 al subprefectura de Étampes, Francia, le 3 de agosto 2006. Le UMI collabora con le organisationes national de interlingua.